

FOAIA POPORULUI

Prețul abonamentului:
 Pe un an 2 fl. (4 coroane).
 Pe o jumătate de an 1 fl. (2 coroane).
 Pentru România 10 lei anual.
 Abonamentele se fac la „Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Apare în fiecare Duminică

INSERATE
 se primesc în biroul administrației (strada
 Poplăcii nr. 15.) — Telefon nr. 14.
 Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.
 a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

„Steagul” nostru.

În curând se împlinesc, precum am pomenit în nrul trecut, *patru ani de zile*, de când „Foaia Poporului” și-a ridicat și desfășurat falnicul său steag în mijlocul poporului românesc.

Și pe unde a ajuns a strălucit în vremea aceasta steagul ei, pe unde a străbătut „Foaia Poporului”, mult bine a adus poporului nostru. În urma sa lumină s'a făcut, poporul s'a deșteptat, a început să-și cunoască drepturile sale naționale, să vadă cine sunt prietenii și dușmanii neamului românesc și s'a strînit și la țeranul nostru dorința de-a ceti și scrie, dorința de-a da înainte, mereu înainte.

Aceste sînt mari câștiguri, mari foloase față de vremile de mai nainte și față de starea în care ne aflăm noi atunci. Cu toate aceste însă trebuie să mărturisim, că pe calea grea și lungă a înaintării noi ne aflăm numai la început. Căci ce sînt 4, 5, chiar 10 ani în viața unui popor? Sînt puțin, sînt ca un picur de apă în un lac întins, care picur însă tot se simte, tot face crețe pe fața apei liniștite. Pildă avem în privința aceasta la alte popoare, cari stau pe o treaptă mai înaltă de înaintare, ca noi. Aceste popoare au luptat și au muncit nu zeci, ci sute de ani într'una, fără preget, fără descurajare, mai multe rînduri de oameni unul după altul și numai așa au ajuns să-și câștige drepturi și să-și întemeieze starea bună, la care sînt azi.

Așa trebuie să facem și noi; calea ce au urmat-o ele, trebuie să o străbatem și noi. Un bun și mult făgăduitor început am făcut, și acum lucrarea începută trebuie să o ducem cu stăruință înainte.

De acest gând, de această dorință trebuie să fie pătuns fiecare din noi, înțreg poporul românesc. *Putere este în noi, numai voința să nu ne lipsească*, și atunci pe calea înaintării nimenea nu ne poate ține în loc. Dacă dușmanii pe-deci ne vor pune, precum ni-au pus și până acum, noi punînd umăr la umăr și avînd voință tare, harnici vom fi a le delătura, a le rupe și a trece peste ele.

„Foaia Poporului” cu drag și cu însuflețire s'a pus dela început în slujba înaintării neamului românesc, și va sta și de aci înainte neclintită și neînfricată la postul său. Dragostea și iubirea neamu-

lui, dorința de a vedea drepturile poporului nostru câștigate și bunăstarea-i asigurată, i a dat tărie și curaj în trecut și îi dau și pentru viitor.

Sus ridicăm steagul înaintării și sus și drept îl vom ține întotdeauna.

Și dacă „Foaia Poporului” a mulțumit în trecut pe cetitorii săi, precum despre aceasta avem dovezi nenumărate, în viitor îi va mulțumi și mai mult. Am cunoscut dela început poporul nostru, dar' acum după o legătură și atingere mai lungă cu el, îl cunoaștem și mai bine, am învățat a-i cunoaște păsurile, dorințele și durerile lui.

Vom nîsuși deci, călăuziți de sfînta dragoste de neam, a face în viitor „Foaia Poporului” tot mai bună și tot mai folositoare pentru poporul dela țară; ne vom sili a da țeranului poveste și învățături în toate privințele, cari dacă le va urma, bine și fericire va câștiga.

Noi nici o jertfă nu vom cruța, ca foaia tot mai bună și folositoare să se facă pentru poporul nostru, de oare-ce scopul ei *nu e câștigul bănesc*. Aceasta se vede de acolo, că o foaie poporală *mai ieftină ca a noastră nu este nicăiri*, la nici un popor.

O mică socoteală ne va încredința despre acest adevăr. Din prețul de prenumărare de *doi fl.*, se dau pe postă *52 cr.*, căci pe an es 52 de numeri. Hîrtia (1 coală și jumătate de număr) costă la acești 52 numeri *78 cr.* Deci posta și hîrtia face 1 fl. 30 cr. Mai rămân 70 cr. pentru lucru, adică pentru scrierea articolelor, culegerea literelor și tipărirea foii și de oare-ce un abonat primește 78 coale tipărite pe an, nu se vine *nici un crucer* de coală pentru lucrul cel mai greu, pentru scrierea și tipărirea foii. Dar' afară de postă, hîrtie și plățirea lucrului, mai sînt încă multe alte cheltueli, precum pachetarea foii, ținerea socotelilor ei în rînduială ș. a., dar' apoi unde sînt cele mai mari spese *procesele și pedepsele*, ce ni-le pun stăpînitorii de azi dușmănoși nouă și neamului nostru.

„Foaia Poporului” a avut până acum nouă procese, cari au costat mai multe mii de florini. Numai în procesul din urmă din anul acesta s'a pus foii 500 fl. pedeapsă, afară de cheltuelile de proces și de ținerea redactorului nostru în temniță.

Dacă luăm în băgare de seamă aceste, ușor ne vom încredința, că „Foaia Poporului” se dă mai pe nimica, de tot ieftin.

Chiar de aceasta ne mirăm, cum de ea nu se lățește mai mult, decât este lătită. Știm, că cei-ce odată o abonează, mai nici unul dintre ei nu se lasă de ea, dar' aceasta nu e destul, ci fiecare din abonați trebuie să fie un apostol al foii, să o facă cunoscută, să o lățească.

Desfășurînd deci de nou steagul „Foi Poporului”, în vederea unui an nou ce vine, în care foaia noastră intră în anul al V-lea al vieții sale, ne îndreptăm cu încredere și iubire către cetitori să ne spriginească, să ne tindă mîna de ajutor, ca să putem merge înainte.

Îi rugăm să se silească a o lăți în cercul prietenilor și cunoscuților. Fiecare abonat afară de abonamentul său, să câștige cel puțin un nou abonat, dacă nu mai mulți pe lângă sine.

A sprigini din toate puterile și a lăți „Foaia Poporului” este o datorință națională, de oare-ce ea pentru neam și al lui bine să luptă.

Tot mai mult îl cunosc. În ziarul de frunte din Paris „Le Nord” au eșit zilele trecute mai mulți articoli, cari se îndeletnicesc cu alegerile dietale din urmă și cu trebile politice dela noi. Din ele se vede, că străinătatea tot mai mult îi cunoaște pe stăpînitorii noștri, tot mai mult es la iveală volniciile și fărădelegile lor. În articolii acestia se descriu pe lung mișeliile și volniciile la alegeri arătându-se, că ele *„s'au făcut sub domnia înfricării și a silci desfrînate”*.

Vorbînd despre *naționalități*, se spune, că popoarele nemaghiare nu au votat, n'au luat parte la alegeri, numai *Slovacii*, dar' acestia au spriginit numai pe candidații *partidului poporal*, care vrea se șteargă legile păgâne, aduse de guvern și se poartă mai cinstit față de popoarele nemaghiare.

Vezînd aceasta guvernul și temîndu-se de întărirea partidului poporal, a voit să câștige pe partea sa pe Slovaci. A încercat deci a-i cumpăra cu bani, a-i amenința, dar' n'a isbutit; a trimis pe capul lor gendarmi și soldați, dar' n'a isbutit, nici cu binele nici cu răul.

După-ce toate aceste volnicii se descriu pe larg în „Le Nord”, să încheie articolii astfel:

„Slovacii au resistat săbiilor și puștilor, și cele 200.000 de soldați înarmați, cari au fost trimiși pe ei, n'au fost în stare să-i oprească a alege 20 de deputați ai partidului poporal.

La alegerile viitoare, când Slovacia vor începe lupta pentru ei, vor trimite împreună cu frații lor: Sârbii și Românii o ceată destul de numeroasă în parlamentul dela Buda-pesta, ca se țină pe Maghiari în frâu.

Ministerul Bánffy a învins, dar puterea stăpânirii maghiare este sdruncinată în temeliiile ei.

Această deșteptare a naționalităților apăsate este începutul sfrșitului, și în curând atotputernicia maghiară va fi ștearsă.

Sinodul din Blaj.

Unul dintre cele mai însemnate fapte, ce s'au petrecut în zilele din urmă, este pentru noi sinodul, care s'a ținut la Blaj în săptămâna trecută. Acest sinod este însemnat, nu numai pentru-că e un lucru rar, ci și pentru aceea, că el a adus hotăriri de mare însemnătate pentru biserica cărmuită de Înalt Preasfinția Sa metropolitul Victor Mihályi, care a conchemat acest sinod.

Este abia un an și jumătate de când metropolitul Victor a ocupat strălucitul scaun al Blajului, și eată că a și chemat clerul la un sinod, ca și care nici în Blaj nu s'a mai ținut de mulți ani.

Era o dorință mare a metropolitului, ca să adune în giurul seu protopopii și preoții sei, ca să-i cunoască și să se sfătuiască cu ei asupra trebilor mai de frunte bisericești. Aceasta a spus-o însuși Excelența Sa în vorbirea, care a rostit-o la deschiderea sinodului.

„Dela ziua, în care am cuprins aceasta solie — zice metropolitul Victor în vorbirea sa — stat-am cu deadinsul de lucru, ca să cunosc limpede starea bisericilor archidiocesane; de un an și jumătate avui privilegiu a da față cu mulți din veneratul cler și din poporul credincios; a asculta dorințele multora și a le implini după împregiurări. Și dacă nu 'mi-s'a putut încă să es, pe cum aș fi dorit, măcar și numai pe la locurile cele mai de frunte, ca să cunosc pe fiii credincioși de sub ascultarea acestui sfânt scaun arhiepiscopesc: am cugetat în Domnul a fi potrivit și folositor, să vă rog, ca să osteniți încoace. Și

acum îmi saltă inima de bucurie văzându-vă adunați, ca întru această cinstită corporațiune a sinodului archidiocesan să am și eu mângâierea de a vă vedea și a vă cunoaște și a mă bucura în Domnul de voi“.

Aceste cuvinte ale bunului metropolit, cu care cuvinte a întimpinat pe părinții sinodului, ne arată și scopul, ce 'l-a avut sinodul.

În aceste timpuri grele, când ni-s'au atacat și cele mai sfinte așezăminte ale bisericii, când ne sânt amenințate și școlile și când stăpânirea înrăită și împăgănită nu știe de nimic, nici de drept, nici de oameni, nici de Dumnezeu, în aceste timpuri luptă grea poartă și capii bisericilor noastre.

Brazii cei mai înalți sânt mai întâiu atinși de toate vijeliile. Așa și în societatea omenească, cei mai sus puși au de a susține mai multă luptă.

Mai ales la noi Românii, capii bisericești au pe lângă cinstea cea mare și mari greutăți. Pentru-că la noi legea și limba, neamul și biserica, strîns legate una de alta, pe cât de scumpe ni-s'au nouă, pe atât de pismuite și dușmănite sânt din partea dușmanilor nostri.

De multă tărie, de mare însuflețire au deci lipsă capii nostri bisericești, ca se poarte lupta grea la care sânt chemați.

E bine deci când ei adună în giurul seu și pe fruntașii clerului, ca să le audă sfaturile și să le cunoască dorințele, ori necazurile, de cari părtași sânt preoții nostri, alături cu poporul ce păstoresc.

De aceea un sinod pentru noi Românii e totdeauna un lucru bun, un izvor de încurajare, întărire și luminare.

Sinodul conchemat la Blaj a ținut trei zile întregi. Au luat parte la acest sinod toți canonicii din Blaj și toți protopopii din eparchie, având lângă sine fiecare și câte un preot ales anume de ceilalți preoți. Au fost peste tot vr'o 70 dintre cei mai fruntași ai clerului.

În sinod s'au luat la desbatere toate trebile bisericești și școlare, și s'au luat hotăriri pentru bună paza lor, și pentru înflorirea și înaintarea lor.

Cu mângâiere trebuie să privim deci la sinodul din Blaj, dorind ca lucrările lui să fie binecuvântate. Aceasta va și fi, dacă poporul va asculta de conducătorii sei, de preoți, și va lucra, ca ceea-ce ei spre binele bisericii și al școlii voesc se facă, să și poată face.

Tot despre moștenire.

S'a spus, că în linia dintăiu vine ținută în vedere din partea legii moștenirea testamentară, și numai după aceea se face loc moștenirii legale. Asta se înțelege așa, că de pildă testamentul se atacă cu proces, pentru greșeli de formă, și judecătoria îl nimicește. În cazul acesta testamentul se ia ca-și-când n'ar fi, adecă întocmai ca-și-cum nici nu s'ar fi făcut, ear' moștenirea se împarte între următorii legali. Ori apoi așa, că testatorul, adecă acela care a făcut testamentul, a înșirat în testament numai o parte din averea sa, ear' cealaltă parte nu. În acest cas următorilor din testament li-se va da aceea-ce a zis testatorul să li-se dea, ear' cealaltă parte de avere se împarte după moștenirea legală. În fine se înțelege și așa, că aceia cărora li-s'a lăsat averea cu testament nu voesc să o primească, în care cas asemenea se privește testamentul ca nefiind, și în moștenire intră următorii legali.

Moștenirea totdeauna se primește cu sarcini cu tot. Cine primește averea trebuie să primească dară și datoriile celui răposat, însă numai în măsura averii moștenite. Dacă rămăne adecă după cineva avere mai puțină decât li fac datoriile, moștenitorii au datoriță a plăti datoriile numai din prețul averii moștenite, ear' nu și din averea lor proprie.

FOIA.

Poesii populare.

Calese de Petru Ghejiu, june din Tîrnova.

Frunză verde lămăiță,
Auzi dragă tu fetiță,
Fă-ți pieptul o grădinuță
Și brațele lubeniță
Și gura o fântăniță,
Măselele petricele
Și buzele gărdurele,
Și limba un isvorel
Să m'adăp mândro din el,
Și seara și dimineața
Și peste toată vieața.

Foaie verde de trifoi,
Am plecat mândro de Joi
Și par'că-s dus de-un an-doi;
De nu 'ți-ar fi mândră dor,
N'ai veni dupa obor,

Tremurând cu capul gol.
De nu 'ți-ar fi mândră milă,
N'ai veni după grădină,
Tremurând cu furca 'n mână.

Frunză verde, floricele,
Eu cu dor, mândra cu jele,
Amândoi cu inimi rele.
Frunză verde iederea,
Așa-'mi zise mândra mea:
„Tu te duci, badeo, sărace,
„Dar' cu dorul tău ce-oi face?“

Frunză verde măghieran,
Eu mândrii așa-'i ziceam:
„Tu vei face mândră bine,
„Că rămâi în sat la tine,
„Mai găsești ficiori ca mine;
„Numai eu voiu face rău,
„Că mă duc din satul meu,
„N'afu mândră 'n chipul tău;
„Și mă duc mândră departe;
„Multe ape ne-or desparte,
„Multe apă și o dumbrăviță,
„Greu e dorul de fetiță“.

Bate Doamne Neamtu 'ndată,
Când ia ficior dela tată
Și drăguțul dela fată,
Că vine Dumineca,
Și n'are cin' o juca
Și 'n casă cin' o băga.

Frunză verde sălcioare,
N'am în lume sărbătoare
Bat-o crucea ursitoare,
Care m'a ursit pe mine,
Să n'am nici un cias cu bine,
De mă duc în ori-ce parte
De iubit eu nu am parte,
Ce iubesc maichii nu-'i place,
De-ar plăcea maichii ca mie,
M'aș duce la cununie.
Vai de mine cum m'aș duce,
Nici cu cai nu m'ar ajunge.

Dacă ar fi să mă 'nsor
După care nu mi dor,
Merg-e-aș merge, n'am putere,
Puterea din mine piere,
Că decât c'urta 'n casă

Ca să aibă copiii drept de moștenire legală după părinții lor, e de lipsă ca să fie născuți din pat legiuit, ori dacă sunt din pat nelegiuit, să fie înainte de moartea părinților declarați de legitimi. Legitimarea se întâmplă prin căsătorie. Copilul poate fi născut din pat nelegiuit, în clipa însă în care aceia cari l-au născut se leagă prin căsătorie, copilul se face legitim și intră în toate drepturile copiilor legiuiți.

Cea mai mare greșală, și cel mai mare păcat îl fac dar' toți aceia, cari trăesc în concubinată necununați și nu se căsătoresc, ca să dea copiilor cel puțin un nume recunoscut și din partea bisericii și legii. În șirul copiilor legitimi mai intră apoi și copiii adoptați, așa numiții „copii de suflet”, însă numai atunci, dacă adoptarea s'a făcut în toată regula, și după-cum hotărăsc legile țării. Drept de moștenire legală mai are și văduva ori văduvul, și adică după împregiurări, în forme mai multe și deosebite.

Când răposatul nu are copii, nu are părinți și nu are rudeni care se trag din părinți, averea întreagă trece la văduvă. Averea câștigată din sirguintă proprie, adică averea care nu e moștenită dela părinți, trece și atunci la văduvă, când răposatul are părinți, dar' nu are copii. Astea sunt cazuri rari; de obicei însă, văduva moștenește parte dreaptă cu copiii, adică unde sunt trei copii averea se împarte în patru, o parte se face văduvei, ear' celelalte trei sunt ale copiilor. Dacă copii sunt minoreni, văduva are dreptul să folosească întreaga avere, fără a da cuiva socoteală despre venite, e datoare să grijească de creșterea copiilor amăsurat stării averii moștenite.

Afară de aceasta văduva, după legi, mai are un drept, așa numitul „drept vidual”, adică dreptul de a rămâne și mai departe în casa bărbatului ei, a locului ei, și primi acolo susținerea cuvenită, și în caz dacă s'ar mărita de nou, a 'i-se da

din averea bărbatului cheltuelile căsătoriei. După-ce văduva s'a măritat de nou, dreptul acesta al ei încetă. Tot astfel 'i-se șterge dreptul acesta și atunci, când ar fi fost despărțită de bărbat pe calea legii. Dacă însă a fost numai fugită dela bărbat și legea nu a adus nici o hotărâre împotriva ei, dreptul vidual nu 'i-se poate răpi, nici nu 'i-se poate scurta.

Avem o parte de țeară, în care moștenirea nu se face după legile țării noastre, ci după legile austriace. Așa de pildă granița din Bănatul timișan. Aci văduva moștenește în următorul chip: dacă nu sunt copii, a patra parte din averea rămasă de bărbat o capătă văduva, nu însă pentru totdeauna, ci numai spre folosință; ear' dacă sunt copii, 'i-se face și văduvei o parte egală cu a copiilor, cu drept de proprietate, adică așa, ca pentru totdeauna să fie a ei.

Am aflat de bine a mai adăuga și aceste lucruri la cele spuse în articolii premergători, ca în chipul acesta cetitorii să fie pe deplin luminați în afaceri de moștenire. Cred, că bunii cetitori au înțeles bine aceea-ce le-am spus, ear' dacă unul ori altul mai are ceva nedumerire, să se adreseze cu întrebare către redacțiunea acestei foi și 'i-se va răspunde deosebit.

Brutus.

— Din trecutul nostru. —

Mihaiu-Viteazul.

(Istoria Țării-Românești).

Am spus în numărul trecut, că Mihaiu-Vodă, câștigând bătaia dela Șelimbăr, a supus întreg Ardealul și a intrat cu mare pompă în capitala țării Alba Iulia.

Acest lucru este așa de mare însemnătate pentru neamul nostru și ne umple inima cu atâta bucurie, și fală națională, încât nu putem să trecem mai departe, fără ca să nu dăm despre el o descriere mai amănunțită.

Eată cum ne spune *Nicolae Balcescu*, care a scris în o carte vieța lui Mihaiu-Vodă-Viteazul, că s'a făcut supunerea Ardealului și intrarea lui Mihaiu în Alba-Iulia:

Mihaiu-Vodă ridicându-și tabăra dela Șelimbăr înainte cu încetul spre Alba-Iulia. Prin toate orașele pe unde trecu prin cale, locuitorii alergau înainte cu daruri, trăgând puști în semn de veselie și primindu-l cu mare dragoste și însuflețire. Apropiându-se de Belgrad, locuitorii orașului și ai județului îl întâmpinară cale de o milă înainte cu multă cinste și daruri. În capul lor era vlădicul catolic Dimitrie Naprazdi, încungiurat de tot clerul seu. El felicită în numele poporului pe domn de sosirea sa, urându-i tot felul de fericiri, o domnie vecinică asupra țării Ardealului ce el dobandise cu sabia, o vieță îndelungată și isbânzi multe, cari să se adauge unele peste altele. În aceeași zi, Luni, 1 Nov. Mihaiu-Vodă intră cu mare pompă în capitala Ardealului. Dorința ce adese avea de a face întâipărire asupra popoarelor printr'o strălucită priveliște, făcu pe Mihaiu de puse în această intrare triumfală o podoabă neauzită în părțile noastre. Intrarea s'a făcut prin poarta Sfântului George. Dela această poartă până la palatul domnesc stăteau înșirați ostașii de ambe părțile călii, în mai multe rânduri, în dosul cărora se grămădise mii de mii de popor. Înaintea venea episcopul și clerul seu, căpeteniile orașului, apoi o bandă de musică, care se compunea de opt trâmbițe, de atâtea tobe de oțel și de un bun număr de flaute și fluiere. În urma muzicii venia Mihaiu călare pe un mareț cal alb. Opt copii de casă (gardă), investiți cu mare pompă, încungiurau calul domnului.

Mihaiu purta pe cap un calpac împodobit cu pene negre de cocor, legate cu o copciă de aur; o mantie lungă de mătășă țesută cu fir, având pe de lături țesuți vulturi de aur; o tunică albă de aceeași materie; lungi ciorapi de mătășă

Mai bine cu boala 'n oase,
De boală doftor mă scoate,
Dar' de urt nu mă poate
Făr' decât. hoța de moarte.

Frunză verde floricea,
Vai săracă cătana,
Când aude porunca
Lasă prânzul și cina,
Și desculță opinca
Și încalță papucul
Și ia drumul de-alungul,
Și de-a lungul și de-a latul
Pân' ajunge la 'mpăratul.

*

Calea din Munții-Apuseni de Ioan Birlea, june din Mogoș, acum priveghitor de mine în Botez.

Trecui valea Moldova,
La Lina, la văduva,
Legaiu murgul la fereastă,
Mă băgaiu la Lina 'n casă;
Când era gura mai dulce,
Pe bărbat dracu-l aduce.
Io-l întreb că ce și cum?

El își face palma pumn.
Io-l întreb de sănătate,
El îmi dă cu muchea 'n spate.
Io-l întreb de sănătos,
El cată parul de gros.
Luai țundra, plecsi fuga,
Prin tină până-'n genunche
Și-mi părea că merg pe punte,
La drumul cu cotituri,
Mă-omora cu sburățuri,
Și în loc de sărutate
Nu puteam de scărpinate.

Spune mândră-adevărat
Câți voinici te-au sărutat?
D'apoi câți să mă sărute,
Câți amblă vara pe munte.
Și mai mari și mai mărunți,
Și cuminte și bolanți.
Unul ca de seama mea,
Era cu cămășsa rea,
M'au mai sărutat vr'o doi
Și-au fost cu cioarecii răi;
M'au mai sărutat vr'o trii,

Niște ciufuri de copii;
M'au mai sărutat vr'o patru
Și-acei-au fost din alt satu;
M'au mai sărutat vr'o cinci
Și-aceia n'au fost de-aici;
Și 'mi-au mai venit vr'o șeasă,
Dar' atunci n'am fost acasă;
Numai cinci sunt cu opinci
Și vr'o zece-'s cu țipici,
Numai cinci sunt cu călțoni
Și vr'o cincisprezece domni.

Frunză verde de smochine,
Când porniiu mândră la tine
Fuse vremea 'ntunecoasă,
Nimeriiu la altă casă,
La o buhă spărioasă;
Când o mâni la vaci să mulgă,
Vacile o iau la fugă;
Când o mâni la boi să 'ntoarne;
Boii stau s'o iee 'n coarne,
Eși bărbate pân' afară,
Vacile tale m'omoară;
Eși bărbate pân' în prag.

albi cusuți cu petri scumpe și cisme de pelc galbine, de brâu atrna o sabie (paloș) împodobită cu aur și rubine.

O ceată de zece lăutari urma îndată după domn, cântând cântece naționale. Opt soldați duceau de frâu opt cai acoperiți cu șele prețioase, lucrate în aur și argint și împodobiți la cap cu pene mari. Apoi venea o mulțime de boieri și ofițeri străluciți, toți calări, și o numeroasă trupă de soldați. Lângă domn se purtau steagurile lui Andreiu Băthori, luate în bătălia de la Șelimbér. Ele erau desfăcute și plecate spre pământ în semn că Ardealul este supus.

Astfel în mijlocul sunetului trâmbițelor, tobelor și altor instrumente, în sunetul clopotelor și în vuetul tunurilor, cu care se uniau strigările de bucurie ale poporului. Intră Mihai în capitala Ardealului și trase la palatul domnesc.

Toată ostășimea se împărți în liniște și cu rânduială prin ospătării și casele locuitorilor fără a face nici o pagubă sau vătămare nimărui. Nimeni n'ar fi îndrăznit a face vre-un rău, știind pe strașnicul domn acolea.

Exemplul Belgrădenilor fu urmat de locuitorii tuturor orașelor țării, cari se grăbiră a trimite deputații la Mihai spre a-i aduce închinăciunile și credința lor și a cere mila și ocrotirea lui. Cetatea Clujului la cea dintâiu poruncă ce i-se făcu, se închină la 4 Noemvrie și primi în garnisoană 1000 soldați sub comanda banului Mihalcea. Mihai porni 3000 soldați spre a aduce la supunere toată țeara de jos, și într'aceiași vreme scoase un decret deosebit, prin care făgăduia mila și iertarea sa la toți de o potrivă, de orice treaptă ar fi, cari vor depune jos armele și vor asculta de dinsul și de generali sei. Astfel toată țeara Ardealului până la Solnoc era acum supusă lui Mihai. Mihai începî a purta titlul următor: „Mihai voevodul Țării Românești, al sfințitei maiestăți cesaro-crăiesci consilier

și locuitor asupra Ardealului și al oastei Maiestății Sale dincoace de Ardeal și de părțile lui supuse, căpitan“.

Cumpărați „Călimdarul Poporului“.

Iarna a sosit, cu nopțile sale lungi și geroase. Munca câmpului s'a restrîns, a încetat în mare parte și omul dela țeară are acum mai multă vreme a se lumina, a-și înmulți cunoștințele sale, cu *cetitul*.

În serile lungi de iarnă, când afară ninge și viscolește, cel mai plăcut și folositor lucru este a ceti, a ne lumina mintea și astfel a nu perde vremea înzădar.

Cetiți, mereu cetiți, când aveți vreme.

Pe vremea aceasta, când se apropie Crăciunul și Anul-nou, cartea cea mai căutată e „Călimdarul“. Fie-care om trebuie să aibă în casa sa un călimdar, căci în el găsește multe povești, multe lucruri folositoare.

Când e vorba să alegeți între Călimdare, apoi negreșit că veți alege și veți cumpăra pe cel mai bun, cel mai folositor, cel mai românesc și totodată cel mai ieftin călimdar. Acesta e „Călimdarul Poporului“. El nu e făcut, ca alte călimdare, cu scopul de a face câștig din el, ci e făcut, ca poporul să aibă un Călimdar în toate provinciile corăspunzător și potrivit.

Dovadă despre aceasta este trecutul lui. De doisprezece ani, de când ese, a fost cel mai căutat între Călimdarele noastre, dovadă că a fost cel mai potrivit.

Călimdarul de pe 1897 însă lo întrecu pe toate cele de mai înainte, avînd un cuprins ales și partea literară cu o coală mai bogată, ca în anii trecuți.

Întreg Călimdarul, după cuprinsul său, are coloritul sau înflăcărea de național-poporal, prin ce asemenea întrecu celolalte Călimdare ale noastre.

Materiaul Călimdarului e nou, ales, plăcut și cu învățături, car' limba ușoară, limpede și populară, așa că ori-cine o pricepe.

Față de anii trecuți, în „Călimdarul pop.“ pe 1897 dăm de două lucruri nou și de mare însemnătate pentru oamenii dela țeară, anume se fac cunoscuți câțiva scriitori de frunte ai noștri, cu unele scrieri de ale lor și se descriu întâmplările de căpetenie ale vieții noastre naționale, din Ianuarie 1896 până acum în toamnă. Acesta e „Răvașul nostru“ care singur în Călimdarul nostru se află. „Răvașul nostru“,

este ca o foaie, care ese odată în un an, și arată totul, ce s'a petrecut într'un an, precum arată „Foaia Poporului“ ce s'a petrecut în o săptămână și „Tribuna“ ce s'a petrecut în o zi. Cei ce cumpără deci Călimdarul primesc în cinste foaia anuală „Răvașul nostru“, ca supliment, cuprins în Călimdar.

Din bogatul cuprins literar, amintim:

„Biografia dlui Dr. I. Rațiu, împodobită cu două portrete ale d-sale, unul dela 1861, în costum național, al doilea dela 1896 (după cea din urmă fotografie).

Ea ne dă o viuă și strălucită icoană despre viața venerabilului president al partidului național, ca pildă, cum se luptăm și se muncim pentru neam.

Biografeii îi urmează niște drăgălașe „istorioare despre porumbi“; poesii de Ioan Nenițescu; anecdote de Dumitru Stăncescu; o bucată lilerară despre mintosul Anton Pann, cu o „poveștea vorbii“ despre „pricinile judecării“; scrieri („Dimineața și seara“) de doamna Colomb; o bucată literară despre poetul bănățan Victor Vlad (Delamarino), cu două poesii de un haz nespus, scrise în limba logojănească.

Cu aceasta se sfrșește partea literară a Călimdarului, urmînd articolul „Răvașul nostru“ de Ioan Scurtu, pe 12 pagine, despre care am făcut pomenite mai sus.

Partea economică și calendaristică, despre sărbători, posturi, întunecimi, tirguri, poște ș. a. a călimdarului deasemenea e lucrată cu pricepere și îngrijire,

Călimdarul Poporului e cel mai ieftin între călimdarele noastre, costînd numai 20 cr. Dacă luăm în seamă taxa de 6 cr. timbra pentru fiocare exemplar, și rabatul ce se dă librărilor la vînzarea lui, pentru facere și tipărire rămîn numai 10 cr.

„Călimdarul Poporului“ n'ar trebui să lipsească din nici o casă românească, atât e el de bun, bogat, plăcut și ieftin.

De aceea venim și cu drag îl recomandăm iubitorilor noștri cetitori, nu numai ca fiecare să-și-l cumpere, dar' să-și-l și lățească pe la cunoscuți, unde el încă n'ar fi intrat.

DIN LUME.

Desvelirile lui Bismarck.

Vestitele desveliri politice ale lui Bismarck nu contenesc de loc. „Neuesie Nachrichten“, foaia care încă stă în foarte strînse legături cu Bismarck, aduce știrea uimitoare, că, asemenea învoelii dintre Germania și Rusia și între Italia și Rusia a fost o învoială până la 1891.

Slabă ispravă mai e și de întreita alianță dintre Germania, Italia și Austro-Ungaria, dacă cele două dintâiu au încheiat fiecare în taină învoeli împotriva celei din urmă!

Noue măceluri în Turcia.

Pe zi ce merge se vede tot mai lămurit, că Turcia a ajuns pe doaga morții și că nu-i chip să fie scăpată, de a-i face rinduială și pace cestelalte mari puteri din Europa. Puținul cât îl drege ici-colea stăpînirea turcească e în scurtă vreme din nou dărîmat și mai rău ca mai înainte.

Vările tale mă sparg;
Când o vîd în gura șurii,
Gîndesc că-i mama păderii,
Stau să iau muchea săcurii
S'o lovesc în cerul gurii;
Ești afară tu jdiuptită
Să-mi iau alta mai chichită,
Ești afară tu jdiuposă
Să-mi iau alta mai frumoasă;
Mergi la dracu tu om prost,
Că-mi vine alta din jos,
Cu verigi și cu inole
Nu ca tine cu obole,
Mai cuminte și frumoasă,
Nu ca tine obeloasă,
Mai de viață, mai de neam
Nu ca tine de Țigan.

Până eram junîșan,
Măcar încătrău porneam,
Fetele cum mă vedea,
Ferestriile deschidea
Și babele s'ascundea,
Nevestele 'n cale-mi eșia
Și pe mine mă 'ntreba:

Unde mergi tu, măi voinice,
Cu mustețele sucite,
Cu sprâncenelo barite;
Și-apoi dacă mă 'nsurau,
Mă-ar încătrău porneam,
Fetele cum mă vedea,
Ferestriile le 'nchidea
Și din gînd mă suduia;
Nevestele s'ascundea,
Babele 'n cale-mi eșia
Și pe mine mă 'ntreba:
Unde mergi tu năcăjite,
Cu sprâncenelo pârlițe,
Cu mustețele tăplite.

Tot trecînd la mîndra dealul
'Mi-s'a despotcovit calul,
Da nu-i vina calului,
Nici a potcovarului,
Ci e vina mîndrii mele
C'o pus casa 'n petricele,
Și e vina tot a mea
Că prea des m'am dus la ea.

Aşa se vesteşte din Constantinopol, că în 7 Noemvrie st. n. s'a petrecut earăşi un groaznic măcel al sërmanilor Armeni din oraşul *Everek*, în Asia-mică. Anume o mulţime de Armeni, neîncetat prigonîti de Turci, se năpustiră asupra unei bisericeţe turceşti şi aruncară bombe între Turcii din oraş. Urmarea a fost o încăierare inversunată între Turci şi Armeni. *Trei mii de Armeni şi 200 de Turci s'au fost omorîti.* Soldaţii turceşti veniră se pună capăt măcelului abia după-ce întreg oraşul a fost pustiit.

SCRISORI.

Sfinţire de biserică.

Vaşcău, 16 Noemvrie 1896.

On. Domnule Redactor!

În comuna *Verzarul-de-jos* (lângă Cou, comitatul B horului) s'a săvîrşit în ziua de 15 Noemvrie a. sfinţirea bisericii de nou reparate, sub conducerea protopopului Coului *Vasile Papp*, încredinţatul preabunului nostru episcop Ioan Meşianu, însoţit de preoţii Ioan Coroiu din Cou şi Petru Dalea din Serbesti, fiind de faţă şi mai mulţi învăţători din oraş. În ziua pomenită des-de-dimineaţă se vedeau venind credincioşi către sfânta biserică din comunele din jur, în aşa număr de frumoz, încât abia au încăput în biserică, deşi e destul de mare.

După sfânta liturgie domnul protopop a rostit o predică frumoasă şi foarte potrivită, apoi a sfinţit aşa numitele jertfe „*pause*”. Cu aceasta sfîrşindu-se ceremoniile, poporul credincios s'a îndepărtat la vetrele sale, ducând fiecare câte 3—4 oaspeţi din comunele din jur, ca să-i găzduiască.

Preoţimea şi inteligenţa au fost chemaţi la prânz la primarul comunal *Alexandru Gavra*. În decursul prânzului s'au rostit mai multe toasturi (vorbiri), între cari dl protopop *V. Papp* a ţinut unul întru sănătatea şi bunăstarea vieţii preabunului episcop Ioan Meşianu şi Aradului, părintele Ioan Coroiu (din Cou) pentru poporul credincios, dascălul Vasile Sala întru sănătatea protopopului, ear' evlaviosul neguţător şi mare proprietar din V. Bireşti *Alexandru Dancu*, pentru comitetul parochial, laudând în deosebi vrednicia primarului *Alex. Gavra* şi a episcopilor primari *Mihail Ciura* şi *G. Miclea*, cari au fost cei mai mari sprigintori la lucrul cu repararea bisericii.

Nu pot trece cu vederea, ca să nu aduc cea mai ferbinte mulţumită şi laudă bravului primar, care de când e primar a mai cumpărat o grădină nu departe de biserică, unde şi-a pus de gând să zidească şcoala, ce până acum nu o au.

Eată ce face zelul şi dragostea, cine o tre către biserică şi cauzele noastre; eată ce tot plăcut aduc ele.

Laudă se cavine unor astfel de oameni.

Purtare pizmaşă.

Bozovicu, 21 Noemvrie n.

În nr. 13 al mult preştitului ziar „*Foia Poporului*” a eşit o scrisoare a cărei titlu e: *Unii se simt în cuget şi simţiri.* În această scrisoare între altele se zice unii se simt în cuget şi simţiri.

Bine ar fi fost, dacă ar fi auzit toate urechile acest nobil îndemn, căci el de multe rele ne-ar fi scutit şi iată că nu s'ar întempla nişte atari fapte păgubitoare binelui obşteac, ca şi la noi.

În comuna noastră Bozovicu n'au fiinţat nici-odată vre-un cor adevărat, deşi în anul 1890 s'a făcut nişte probe de către învăţătorul Vasile Rusu, dar' toate acestea n'au avut nici un rezultat. La începutul anului 1895, harnicul şi zelosul Richard Cvaciac a înfiinţat de nou un cor bisericesc.

Deşi susnumitul Cvaciac e neamţ, cu toate acestea corul condus de dîsul a adus un rezultat atât de bun, încât la prima cîntare, la sfintele Paşti, poporul, setos de cultură, la anzul liturgiei cântată cu atîta frumoseţe, a fost foarte păturos şi a ascultat cu lacrimă în ochi ceremoniile înălţate către atotputernicul Dumnezeu.

Numai unul era, care se vede, că urea pe conducător pentru hărnicia lui.

Şi durere, că chiar acesta e pus a conduce pe popor pe calea cea bună; acesta e învăţătorul dela şcoala noastră comunală (română, graniţeră.) Şi el e pizmaş nu numai conducătorului, ci şi corului şi fiindcă dîsul nu e în stare a diriga corul nostru bisericesc, ureşte pe toţi a-ei băbaţi, cari se nisucesc a face în comuna noastră un cor adevărat.

Dar' nu numai că ureşte el corul, ci îl împedecă întru înaintarea lui. Corul de regulă ţinea probe în şcoala noastră comunală, şi ce să vezi, cinstitul învăţător nu voeşte a mai lăsa corul ca să-şi ţină probele sale în şcoală. Dar' oare e cu drept, ca asupra şcolii, care e făcută din sudoarea poporului, astăzi să dispună un atare învăţător pizmaş?

Din îndemnul lui şi priu învăţăturile lui, învăţătoarea care se află la şcoala comunală de fetiţe, asemenea a învînat uşile şcolii şi cu toate rugămintele nu voeşte a le deschide pentru-ca corul se poată învăţa.

Aceasta e unire frăţească, dle învăţător? În loc să îndemni pe corişti la urmarea căii începute, îi despreţueşti. În loc să deschizi uşile şcolii şi să te bucuri de înaintare, d-ta îi împedeci!

M-am ţinut de datorinţă, domnule Redactor, a aduce la cunoştinţa cetitorilor purtarea răutăcioasă a învăţătorului nostru, de care numai ruşina să poată!

Unul dintre corişti.

CRONICĂ.

Hramul bisericii Mihail-Vodă. În ziua sf. arhangheli Gregoriu şi Mihail s'a sărbătorit hramul bisericii *Mihail-Vodă din Bucureşti*, zidită de marele domn *Mihail-Viteazul*. La slujba dumnezească a luat parte o mare mulţime de oameni şi studenţi dela şcolile înalte. La sfîrşitul slujbei doi dintre acestia, d-nii Miculescu şi Batoianu au ţinut cuvîntări frumoase, arătând însemnătatea zilei în istoria noastră naţională.

Ziua numelui episcopului Pavel. Ziua sf. arhangheli Mihail şi Gavriil a fost sărbătorită în Beiuş foarte frumos, fiind ziua numelui patronului şcolilor de acolo. Despre aceste sărbări se scrie „*Tribunei*” că ele au reuşit în estan mai pompoase decât ori-cînd. Atît gimnasiul, cît şi noul „*Internat de fetiţe*” au ţinut să-şi arete în chip sărbătoresc iubirea şi recunoştinţa faţă de bunul lor patron.

În 19 Nov., la 4 ore d. a., s'a ţinut în capela internatului „*Pavelian*” de fetiţe în-

seratul. După sfîrşirea acestuia s'a ţinut o şedinţă sărbătorească în sala institutului. După cuvîntul de deschidere, rostit de d-şoara directoare Octavia Stolojan, elevele internatului au spus orăţii şi cântări.

În 20 Nov., la 9 ore, după sfânta liturgie s'a ţinut în sala gimnasiului o şedinţă cu orăţii, declamări de poezii şi cântări.

Pentru grăniţerii din Severin. Pe Joi, 3 Decemvrie a. c., este chemată o adunare a grăniţerilor români din Severin la *Caransebeş*, spre a se sfîtu în cauza ocupaţiunilor din islazele comunale. La adunare au să iee parte din fiecare comună câte doi bărbaţi de încredere.

Supărare — de glaba. Ziarul unguresc *Pesti Naplo* şi alte foi ungureşti earăşi s'au supărat foc pe foile franceze şi eată de ce: Cineva scrie mai deunăzi un articol despre Unguri în ziarul „*L'Europe*” din Paris. Ungurii erau arătaţi ca nişte oameni, cari trăsesc de pe spatule naţiunilor nemaghiare. Autorul arată, că marele bărbat de stat al Ungariei, Deák era Român şi se numise Pesceriu, ear' Rákoczi, principele maghiar al Ardealului era şi el de obârşie română şi se numia Răcuciu!!! Supărarea foilor maghiare e zadarnică, de oare-ce foia „*L'Europe*” adevăr a scris!

Sfinţire de biserică. „*Tribunei*” i-se scrie din *Somoşcheşiu* (comit. Aradului), că în 15 Noemvrie n. s'a sfinţit acolo noua biserică gr.-or. română — o zidire pompoasă şi măronă, care face mare cinste poporului din aceea comună, atît pentru jertfele ce le-a adus bisericii, ridicînd acest frumos lăcaş de rugăciune, cît şi pentru gustul bun dovedit la statorirea planului după-care s'a clădit această zidire. Actul sfinţirii l-a săvîrşit Preacuviosia Sa părintele protosinel *Augustin Hamza*, ca încredinţat al P. S. Sale Episc. *Ioan Meşianu* cu şese preoţi şi de diaconul din Arad *Valeriu Magda*. Părintele protosinel a rostit o cuvîntare potrivită, care a păturos poporul. A urmat prânzul, sub decuraul căruia s'au rostit mai multe vorbiri frumoase.

Din Frata. În nrul. 43 al „*Foii Poporului*” s'a publicat o scrisoare din Frata, în care s'a arătat că preotul T. Iulian despre care altcum se ştie că e bun Român, nu ar spriginti bolta românească din sat a neguţătorului Gregoiu Avram.

La aceste ni-se scrie, că poporul a spriginit pe acest neguţător, dar' de oare-ce de-o vreme încoace vînde prea scump şi trage pe oameni. Incepe a-l părăsi şi din această pricină nu cumpără nici preotul Iulian dela el. Mai este în sat un neguţător român, *Petru Zhan*; dela acesta cumpără preotul numit. După-cum ni-se scrie, Gr. Avram e mare protivnic al acestuia.

Dăm loc acestei ştiri, care dacă e adevărată, ne face bucurie, că preotul tot dela un Român cumpără, precum 'i-e dator. Vedem însă cu durerea şi acea, că cît de stricăcioasă ne sînt pîma şi netălegerile; că aceste s'au ivit între preot şi neguţătorul Avram, apoi între cei doi neguţători, se vede din cele ce ni-se scriu. *Şi cine se va bucura şi cine va trage tolos din aceasta? Ovrecii din Frata*

Ar fi vremea, se intel-agă odată fruntasii satelor, că asta nu e bine şi dacă sînt doi sau trei bolţi române în un sat, toate să le spriginească şi în boltă străina se na calce. Numai atunci vom fi noi Românii Români cum se cade!

Prigoniri prin ai noștri. În 14. Noembrie c. a fost chemat la oficial protopretorului din *Teregova* judele comunal *Nicolae Jenea* din comuna grănițrească *Verendin*, denunțat de nevrednicul învățător de acolo *Nicolae Budescu*, că în vremea Memorandului ar fi ațîțat poporul, ar fi fost la Cluj și ar mai fi săvârșit câteva asemenea păcate „patriotice”. Toate denunțările s'au dovedit însă de neadevurate. Astfel renegatul *Budescu* a rămas cu un „merit patriotic” mai puțin.

Vin lupii! Nici bine nu s'au așternut cei dintâi fulgi de neaună pe pământ și fiarele iernii, lupii, încep a-și părăsi deja răstoacele lor și a da ocol comunelor. În cercul *Halmagiului* spre pildă, în giurul comunelor *Vidra*, *Aciuva*, *Lasuri*, *Brusturi*, *Luncșoara* și *Halmagiu* s'a ivit de curând o haită numeroasă de lupi, cari sînt atât de cutezători, încât ziua în ameză mare atacă oile și caii dela pășunat. Așa în Lunia trecută au sfășiat doi cai din *Aciuva*, ear' în *Brusturi* și *Luncșoara* au pătruns în ocoluri, făcînd mari pustiiri între oi. Frica populației din părțile acelea e atât de mare, încât nimeni nu îndrăznește a trece peste marginile comunei. Protopretorul a cerut administrației comitatului să se facă o goană împotriva flămânziilor lupi.

Cununte. În 27 Noembrie a. c. s'a cununat în biserica română gr.-or. din *Drăgănești*, tînărul *Ioan Coroiu* din *V.-Bărești*, cu d-șoara *Sofie Rojty*, fiica notarului comunal *Aron Rojty* din *Drăgănești*, cumetrii fiind învățătorul *V. Sala* cu soția sa *Iuliana*. Părintele cununător *Ilie Lucața*, a rostit cu acest prilegiu o vorbire foarte frumoasă părechii nouă.

O vulpe de 30 de ani. În pădurea orașului *Nanen* a fost pușcată zilele trecute o vulpe, care purta la grumazi o tăbliță cu următoarele cuvinte: „*Königrätz*, 3 Iulie, 1866”. Cercetându-se cum a ajuns tăblița la vulpe, s'a aflat, că vulpea ca puiu a fost prinsă în pădurea dela *Königrätz* de către un soldat prusiac, după lupta întemplată la acest oraș, la care în 1866 au luat parte și mulți ficioiri de ai noștri. El a dus-o la *Berlin*, și-a pus tăblița la grumazi, însemnând ziua și anul, când a prins-o și a volt se o îmblânzescă. Vulpea însă a fugit în curînd și de atunci a trăit prin păduri peste 30 ani, fără să fie pușcată până acum de vînători.

Cas de moarte. *A Anastasia Pop n. Bodocanu*, ca soție, cu fii sei: *Aureliu*, *Corneliu* și *Romul Pop*, cu soția sa *Marina*, în numele tuturor rudeniilor anunță cu inima frîntă și plină de durere, că scumpul soț, tată și consăngean *Georgiu Popu*, preot gr.-cat al *Suciagului*, după un morb îndelungat, în anul etății al 53-lea, ear' al căsătoriei fericeite ai 33-lea, în 15 Noembrie st. n. a. c., la 3 ore după ameză, și-l-a dat nobilul suflet în mâinile Atotputernicului. Osemintele rîcite s'au pus la odihna vecinică în 17 Noembrie st. n., la 2 ore p. m., în cimiterul din *Suciag*.

— În 1 Noembrie a. c., la 7 ore seara, a încetat din viață harnica econoamă, înțeleapta mamă și buna Română: *Maria S. Banciu*, în urma unei boale scurte, în vîrstă de 73 ani. Pe răposata o deplînge soțul ei *Samoilă Banciu*, apoi *Samoilă Banciu* primar, *Ioan Banciu*, inv., *Nicolae Banciu*, vîghil-silv., *George Banciu* și *Maria Banciu* măr. Lupu ca fii, precum și alte numeroase neamuri, prieteni și cunoscuți. — Fie-le țîrtna ușoară și pomenirea neuitată!

Episcop osîndit la moarte. În săptămîna trecută tribunalul din *Constantinopol*, orașul cel mai de frunte al *Turciei*, a osîndit la moarte pe episcopul armean *Arköz*, acusat, că a luat și el parte la turburările săvîrșite de rîsculații armeni în 26 August, anul acesta.

Ministrul căilor ferate. Se vestește, că și la noi se va întemeia un nou minister, întocmai ca în *Austria*, care va fi mai marele căilor ferate ungare. Această învoire e vorba să se facă cât de curînd, poate chiar dela anul-nou.

S'a omorît de groaza Zugführerului. În cetatea *Aradului* s'a împușcat săptămîna trecută recrutul *Alexă Popa* din *Sintea*. El a fost dus în cea mai desperată stare la spital. Pe drum nefericitul a rugat pe soții sei să-l omoare. La cercetare n'a putut rosti decît cuvîntul „*zugführer*”, apoi a murit.

Rîsplată — unei bețive. Societatea din *Paris*, numită „*academia franceză*”, rîsplătește an de an pe câte unul din locuitorii cei mai plini de vîrtute ai *Franciei*, dîndu-le 500 de franci, lăsați anume în acest scop. Alegerea a căzut în anul acesta pe o femeie din orașul *Mendon*, numită *Hardonnin*, care deși foarte săracă, a luat de suflet și a crescut totuși zece copilași orfani. În *Mendon* locuiește însă încă o femeie cu numele *Hardonnin*, care nu stă în nici o înrudire cu cea aleasă. Din greșoala unui postar banii ajuseră la mîna acestei femei, care-i o bețivană de frunte. Aceasta în câteva zile a dat toți banii la cărîmele din oraș. Greșala s'a aflat însă nu peste mult și academia a trimis alți 500 de franci, îngrijindu-se acum să ajungă sigur la mîna femeiei cu adevărat vrednică de acești bani.

Nouă cale ferată. Căile ferate din *Bănat* s'au mai înmulțit cu o nouă cale ferată vicinială, cea dintre *Timișoara* și *Buziaș*, care s'a deschis la 19 Noembrie n.

În Ipsă. Tînăra femeie *Kurz* din *Viena* a săvîrșit zilele acestea un fapt groznic. Ajunsă în cea mai neagră lipsă și-a luat cu sine cei doi copilași și împrenă cu ei s'a aruncat în *Dunăre*. Copilașii s'au înecat, mama însă a fost scoasă și dusă la poliție, unde abia după o jumătate de cîasă putu vorbi, mărturisind, că lipsa și foamea a îndemnat-o la desnădăjduitul pas.

Vîrstă înaintată. Zilele acestea au murit două țerance române în vîrstă înaintată. Una cu numele *Roza Luca*, a murit în *Conop* (comitatul *Aradului*), în vîrstă de 112 ani. Ea a avut nouă copii, dintre cari numai cel mai tînăr, *Pavel*, trăiește, care și el e om bătrîn, în vîrstă de 76 ani. — Ceealaltă, *Ana Petruț*, a murit în *S.-Miclăușul-mare*, în vîrstă de 106 ani.

Știri mîerunte. În *Turcia* a fost mare foc de păduri, au ars pădurile de pe țîrmul mării *Marmora* din trei cercuri. *Paguba* e foarte mare. — În *Sibiu* a căzut cea dintâi zăpadă, *Sămbătă*, în 21 Noembrie — În *Londra* a ars biserica „*Sf. George*”, unde se încheiau căsătoriile boierimii engleze. — În comuna *Bobalna* a fost *Mercuri*, în 18 Nov. un foc mare, arzînd vre-o 60 de case, șuri și ș. a. — Bătrînul episcop *Ieronim de Roman* (*România*) a răposat săptămîna trecută.

Mai nou.

La temniță!

Osîndiții români din Boeșă-montană, judecați la grele pedepse, pentru-că ar fi ars în primăvară steagul unguresc, au intrat Marți în temnița ungurească din Lugoj.

Le dorim tîrie de suflet și rîntoarcere sănătoasă!

R Î S.

Ungurul înțelept.

Un Ungur venia la țîrg cu căruța încărcată. Căii îi erau slabi și oboșiți de drum. La intrare în oraș vîmașul îl oprește și-l întrebă:

— *Ce ai în saci?*

Ungurul se pleacă la urechea vîmașului și-i spune o vorbă încet.

— *N'am înțeles, mă, spune mai tare.*

Ungurul spune a doua-odă vorbă vîmașul tot n'o aude.

— *Am ovės, domnule, zise Ungurul a treia-odă, dar' foarte încet.*

— *Ei, dacă ai ovės de ce nu vorbești mai tare?*

— *Ci se nu m'auză căii, domnule vîmaș.*

POSTA REDACȚIEI.

Abonent nr. 6555 și 1477. E. prea tîrziu pentru publicare, de altcum am scris că numai pripăcit au fost la *Iudapița*, ceea-ce nici foile ungurești n'o s'găduesc.

V. L. în *Bulgariu*. Este o afacere, pe care numai avocatul o poate deslega. Trimiteți-vă pe adresa voastră ori luați altul.

G. R. în *Șteitin* (131.) Poesia și cele două „călituri” nu se pot publica. Poesia e slabă, picăturile nu sînt pentru de a fi scrise. — Porto la 10 c. lîndaro e 16 cr. „*Calîndarul ilustrat*” se poate procura dela noi.

D. I. în *Iclânzel*. Poesiile lui *Andrieu Marțu* costă 1 fl. 60 cr. cu porto cu tot, se află la noi. Pentru tretele despre care întrebă, acum nu se află de vînzare, le vom scoate însă noi, poate în „*Foia Pop*”.

Iacob P. în *Enciu* s. Pentru acțiunea recuzării în scris la pretor. La scrisoarea d-tale din 1 Oct. am răspuns în nr. 42 la „*Posta red.*” Cetește acolo.

I. M. Inv. în *Mihalț* (abon. nr. 577). Adresa dlui Dr. *Toma Ionoscu* este: *Paris*, prof. la facultatea de medicină.

V. în *Baru-mare*. 1. Pentru aurire etc. scrie la *bolta Kriszta és társa*, *Budapesta*, I. *Lipot-c.* 2. *Materie de aurit* se află în *bolți*, unde se vînd vîpsă. 3. *Împotriva nădușelii* e bine să picuri pe apă fierbîntă câțiva picuri de *terpentîn* și să înghiți sau să trași în piept aburii ce se fac.

M. Sc. în *V. S. Mih.* Mai așteaptă puțin: te curînd vei primi răspuns.

N. P. Inv. în *Bărbos*. Mașinistul *Majerski* *Barnabas* locuiește în *Nyiregyháza*.

I. Sp. în *Veștem*. Desmîntirea d-tale a sosit prea tîrziu pentru numărul acesta; se va publica în nrul viitor, dar' numai în extras.

I. R. comerc. în *Vucova*. Spune-ți dlui *Pătrîșcu* A. C. că cărțile s'au trimis atunci; se vede însă că s'au pierdut și acum s'au trimis a doua-odă recomandate. — „*Poesiile populare*” trimise se vor publica. — *Darca marce* însă nu, de oare-ce se află deja publicată. — „*Lumea ilustrată*” o poți abona la *Librăria Herz* în *București*, sau și la redacția foil.

Pentru redacție și editură responsabil: *Ioan Morariu*. Proprietar: Pentru „*Tipografia*” societate pe acțiuni: *V. H. Dressnandt*.

De vânzare în comuna **Sărata**
(p. u. Alsó-Porumbák, comit. Făgăraș)

O casă cu etaje.

În parterre este local **pentru prăvălie**, ear' în etaje 2 odai pentru locuință. Pivniță mare și bună. 3 grajduri pentru vite.

Grădină mare cu pomi și pentru legume.

La câmp sînt 43 părțile de pământ arator.

Prețul 3600 fl. v. a.

Cei-ce doresc a cumpăra, sînt rugați a se adresa la proprietarul:

Gavriil Teposu,
în Sărata.

[2574] 2-3

Sentinela institut de economii și credit ca societate pe acțiuni în Salub-nov (Sera Nyfalvi) efectuete toate operațiunile de bancă. După depuneri spre fructificare solveste 6% și darea de venit. *Diracțiunea.*

[1398] 6-20

La „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu s' află de vânzare

**TABLOUL
CONDAMNĂȚILOR POLITICI
PENTRU CAUSA ROMÂNĂ.**
Prețul 2 fl.

numai veritabilele oroloage de buzunar helvețiene, în frumoase cutii de ni-kel, acoperite; umbra 36 ore, pe lângă existință garanție de 3 ani; se află în

IULIU ERÖS,
orologier, optic și proprietar de cel mai mare deposit de oroloage, giuvaere, mărfuri de aur și argint.
Edificiul „Transilvaniei“, Sibiu. Strada Cîsnădiei nr. 3.

[1056] 15-20

Parte exact umblă

Dulce mîncare de post.

Unt de post!

Un rezultat important al invențiunilor este:

Untul de nucă de cocos,
o unsoare vegetabilă de cea mai fină calitate.

O dulce mîncare de post!

Se poate întrebuița la pregătirea mîncărilor atît la cele de dulce, la cîrnuri, fripturi, lăptării, cît și la cele de post. [257] 12-20

Mai gustos și mai bun decît oleiul de oliv.

O singură încercare va convinge pe ori-și-cine despre bunătatea acestui excelent articolu de traiu. Atestate dela capacități eminente, ca și **Dr. Benedict** din **Viena** dovedesc.

Fabricant: Iuliu Granichstädten,
Viena, XVI., Seeböckgasse 24.

Representant general pentru Ungaria:
Maurițiu Deutsch, Budapesta, VII., str. Rottenbiller 3.

La ori-ce întrebări se răspunde grabnic.

În Sibiu se poate procura exclusiv numai dela „Prăvălia industriașilor români“, strada Cîsnădiei nr. 27.

Unt de cocos.